

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37.121/2013/8.szám

A Kúria a Győző Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Győző Gábor ügyvéd, **cím**) által képviselt Felperes neve (**Felperes címe**) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Országos Rendőrfőkapitány (1139 Budapest, Teve utca 4-6.) alperes ellen rendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. november 13. napján kelt, ugyanazon a napon kiegészített 27.K.34.159/2011/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4-I. sorszámon kiegészített 27.K.34.159/2011/4. számú ítéletét, valamint az alperes 2011. augusztus 30. napján kelt 29000/105/402/68/2010.RP. számú határozatát a ruházat átvizsgálását és az orvosi ellenőrzés elmaradását érintő panaszt elutasító részében hatályon kívül helyezi, e körben az alperest új eljárásra kötelezi, egyebekben a felperes keresetét elutasítja.

A peres felek az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 10.000 (tízezer) forint kereseti és 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati részilletéket.

A további 10.000 (tízezer) forint kereseti és 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperest 2010. március 1. napjának éjjelén, hét hónapos terhesen állították elő a Budapesti Rendőr-főkapitányság II. Kerületi Rendőrkapitányságára. A felperes a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés - az elfogatóparancs kibocsátása, a magánlakása és személyes adatainak sérelme, az életét veszélyeztető szállítás,

az előállítás, ezen belül annak időpontja, az előállító helyiség, mosdó fizikai állapota, a ruházatának átvizsgálása, a nem megfelelő étkezés, az egészségügyi ellátás elmaradása, a jogorvoslati jogairól való nem megfelelő tájékoztatása - miatt panaszt terjesztett elő, melyet a Független Rendészeti Panasztestület 340/2010.(VI.16.) számú állásfoglalásában alaposnak talált, és megállapította, hogy a vizsgált ügyben alapjogokat súlyosan sértő intézkedésre került sor. A rendőri intézkedések sértették a felperes tisztességes eljáráshoz, személyes szabadsághoz és személyi integritáshoz, az emberi méltósághoz és a testi épséghez és egészséghez való jogát, továbbá az embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütköztek.

Az alperes 2011. augusztus 30. napján kelt 29000/105/402/68/2010.RP. számú határozatával a rendőri intézkedés elleni panaszt a magánlakás sérthetetlenségéhez és a személyes adatok védelméhez való jog, az élethez és a testi épséghez való jog, az emberi méltósághoz való jog, az egészséghez való jog, a jogorvoslathoz való jog, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében elutasította, ugyanakkor a személyes szabadsághoz való jog sérelme tekintetében a panasznak helyt adott.

A felperes keresetében a panaszt elutasító részében támadta az alperesi határozatot és állította, hogy az törvénysértő, mivel az alperes tényállás feltárási kötelezettségének nem tett eleget, amikor az előállító helyiség fizikai állapotával kapcsolatos panaszát vizsgálta; az előállító körlet folyosóján történő ruházat átvizsgálása kapcsán sérült emberi méltósághoz való joga. Az előállítás időpontját kifogásolva arra utalt, hogy annak megválasztása jogsértő volt, különös tekintettel arra, hogy az elővezetésről rendelkező határozat az elővezetés helyét és idejét meghatározta, így nem a legrövidebb ideig tartott a visszatartása, és az arányosság követelményének sem felelt meg a rendőri intézkedés. Kifogásolta továbbá, hogy orvosi vizsgálatára nem került sor, és nem engedték, hogy élettársának édesapját értesítse. A felperes a jogi képviselő értesítésére vonatkozó kifogását később, az eljárás folyamán visszavonta.

A Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletében az alperes határozatát teljes körűen hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Majd ugyanezen a napon meghozott kiegészítő ítéletében a 4. sorszámú ítélet első bekezdését azzal egészítette ki, hogy a bíróság az alperes határozatának a panaszt elutasító részét helyezte hatályon kívül és az alperest e körben kötelezte új eljárásra. Ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi határozat az előállító-helyiség és a mosdó fizikai állapotával kapcsolatosan határozatában tényállást nem állapított meg, arra hivatkozva, hogy azt nem lehetett pontosan rekonstruálni. Ebből eredően a mulasztás következtében a felperesi

panasz ezen része lényegében kivizsgálatlan maradt. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy a rendőri intézkedés, illetőleg az az elleni panasz előterjesztése között egy hét telt el, így az előállító-helyiség és a mosdó állapotának rekonstruálásának nem volt akadálya. E körben a felperesi keresetet alaposnak találta.

Az előállítás időpontjával kapcsolatosan a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 15.§ (1) és 33.§ (1) bekezdés b) pontjára utalással megállapította, hogy az elfogás, illetve az előállítás vonatkozásában a rendőröknek nincs mérlegelési lehetősége, annak kötelesek eleget tenni, és amennyiben az adott személy feltalálható, kötelesek őt elfogni és előállítani. Figyelemmel arra, hogy a jogszabály nem határozza meg az elfogás, illetve előállítás időpontját, ezért arra a megállapításra jutott, hogy az alperes e körben jogszabálysértést nem követett el.

A ruházat átvizsgálásával kapcsolatos felperesi kifogás tekintetében az elsőfokú bíróság az Alkotmány 54.§ (1) bekezdésére, az Rtv. 2.§ (1) bekezdésére, 17.§ (1) bekezdésére, az Rtv. 31.§ (1)-(2) bekezdéseire, továbbá a Szolgálati Szabályzatról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 51.§ (3) bekezdésére utalt. Megállapította, hogy a rendőrség nem biztosított zárt helyiséget a felperes ruházat-átvizsgálására, így fennállt annak az objektív lehetősége, hogy a folyosó beugró részében a felperest megláthatják. Önmagában ez megalapozza azt, hogy a felperes emberi méltóságát a rendőri intézkedés során megsértették. A felperesi szubjektum oldaláról közelítve kiemelte, hogy a felperesnek arról nem volt tudomása, hogy a folyosórész megközelítését biztosító ajtók zárhatók-e, ahhoz kinek van kulcsos hozzáférése, illetőleg az ajtókon keresztül belépve őt bárki megláthatja-e. Elfogadta, hogy a ruházat-átvizsgálást a vonatkozó jogszabályi rendelkezések kötelezően előírják, azonban kiemelte, hogy e körben az emberi méltóságot köteles tiszteletben tartani a rendőrség. Mindezek alapján levonta azt a következtetést, hogy a felperessel szemben foganatosított ruházat-átvizsgálás helyszíne, vagyis az, hogy arra nem egy zárt helyiségben került sor, alkalmas volt arra, hogy a felperest megalázza, emberi méltósághoz való jogában sértse.

Az előállító-helyiségben történő elhelyezést megelőző orvosi vizsgálat elmaradása körében előterjesztett felperesi kifogás kapcsán a bíróság az Rtv. 17.§ (1), 18.§ (2) bekezdésében, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 51.§ (3) bekezdésében foglaltakat vizsgálta. A Szolgálati Szabályzat rendelkezését idézve arra a következtetésre jutott, hogy az orvosi ellátás kötelező volta nem a fogvatartott, vagyis a felperes kérésétől, igényétől függ, azt a rendőrségnek kell vizsgálnia és eldöntenie, hogy az érintett személy, perbeli esetben a felperes, szorul-e orvosi ellátásra. Álláspontja szerint azzal, hogy a felperes a rendőri intézkedés foganatosításakor előrehaladott idejű terhes volt, továbbá, hogy a fogva tartás nyilvánvalóan további izgalmakat okozott számára, a rendőrségtől elvárható lett volna az orvosi ellátás biztosítása.

Ezért ennek elmaradását kifogásoló kereseti kérelmet megalapozottnak találta.

Az étkeztetéssel kapcsolatosan tett felperesi kifogásokat alaptalannak ítélte, rámutatva arra, hogy a felperes akként nyilatkozott, hogy amennyiben előállításának időtartama meghaladja az 5 órát, akkor kéri élelmezés biztosítását. A felperes nem jelezte, hogy speciális étrendre, vagy diétára lenne szüksége, továbbá a számára felajánlott és biztosított élelmet maga utasította el, amely saját választásán múlt.

Az elsőfokú bíróság a fentiek tükrében az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte, előírva számára az előállító-helyiség és a mosdó fizikai állapotával kapcsolatos tényállás feltárását és megfelelő tényállás alapján a felperesi panasz e körben való elbírálását. Emellett rögzítette, hogy az alperes köteles figyelembe venni, hogy a felperes ruházat-átvizsgálásával kapcsolatos kifogását, az emberi méltóság megsértése miatt benyújtott panaszát, továbbá az orvosi vizsgálat elmaradásával kapcsolatos panaszának a bíróság helyt adott.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és jogszerű határozat meghozatalát kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 215.§-ában foglaltakat, tekintettel arra, hogy a bíróság ítéleti rendelkezésével az alperesi határozatot a maga teljességében hatályon kívül helyezte, és ezáltal a kereseti kérelmen túlterjeszkedett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 225.§ (6) bekezdésében foglaltakat, amikor tévedését e rendelkezés alapján korrigálta, és az ítélet rendelkező részét kiegészítette. Rámutatott arra, hogy a felperes keresetében kizárólag a panaszának elutasítását tette kifogás tárgyává, így az alperesi határozat teljes körű hatályon kívül helyezése indokolatlan és a kereseti kérelmen túlmutató volt. Állította továbbá, hogy az ítélet rendelkező része ellentmondásban áll annak indokolásával, és azáltal, hogy a bíróság a felperes keresetét az elfogás és előállítás időpontjának megválasztásával és az élelmezésével kapcsolatos kifogást illetően nem találta megalapozottnak, indokoltnak, a Pp. 339.§ (1) bekezdését sérti az alperesi határozat teljes hatályon kívül helyezése. Utalt arra, hogy az általa meghozott közigazgatási határozatnak voltak jól elkülöníthető részei, így a bíróság nem volt akadályozott abban, hogy részbeni hatályon kívül helyezésről rendelkezzen. Állította továbbá, hogy a közigazgatósági hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109.§ (4) bekezdését is sértette az elsőfokú bíróság, amikor az új eljárásra vonatkozó utasításai körében arra kötelezte az alperest, hogy vegye figyelembe az emberi méltóság megsértésével és a kötelező orvosi vizsgálat elmaradásával

kapcsolatos panaszok bírósági általi elfogadását. Álláspontja szerint ezzel a bíróság a hatáskörébe tartozó ügyet vonta el a hatóságtól, és a Pp. 339.§ (1) bekezdésének fő szabályával ellentétesen nem élt a kasszációs jogkörével. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több tekintetben nem felel meg a bizonyítékok tartalmának, ezért iratellenes, az ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Az iratellenes megállapítások körében utalt az ítélet 4. oldal 1. bekezdésére, 7. oldal 2. bekezdésére, illetőleg a 9. oldal 5. bekezdésében foglaltakra.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg és ezzel sértette a Pp. 339/A.§-ában foglaltakat, a határozat tartalmaz megállapítást az előállító-helyiség és a mosdó higiéniai állapotával kapcsolatosan. E körben hivatkozott a határozat 20. oldal 11. pont 2. bekezdésében írtakra, továbbá arra, hogy ezeket a megállapításokat a rendőri jelentésre, a rendkívüli örök tanúvallomására, továbbá a fogdakönyv bejegyzéseire alapította. Álláspontja szerint nem sértette a tényfeltárási kötelezettséget, az előállító-helyiség és a mosdó higiéniai állapotával kapcsolatosan bizonyítási eljárást folytatott le, és az alapján megalapozottan vonta le határozati következtetéseit. Az ítélet ezzel kapcsolatos megállapításait logikailag hibásnak és okszerűtlennek tartotta, különös figyelemmel arra, hogy az ítélet - útmutatása szerint - olyan bizonyítást vár el, amelyet már lefolytatott, hiszen a tanúkat meghallgatta, továbbá olyan helyszíni szemle megtartását várja el, amelynek 2,5 év távlatából már nincs realitása. Ezért az ítéletet okszerűtlennek és logikailag ellentmondásosnak találta.

A felperes ruházatának átvizsgálásával kapcsolatosan rámutatott arra, hogy nem a felperesnek, hanem a hatóságnak kellett biztosnak lennie afelől, hogy a vizsgálatnak nem lehetnek tanúi. Ennek a feltételeit megteremtette, így nem szenvedett csorbát az átvizsgált személy emberi méltósága. Az e körben kifejtett ítéleti érvelést az abszurditásig túlfeszítettnek tartotta, álláspontja szerint ez is logikailag ellentmondásos.

Az orvosi vizsgálattal kapcsolatosan a Szolgálati Szabályzat 51.§ (3) bekezdésére utalva azt emelte ki, hogy azt csak szükség esetén kell elvégezni. Tanúnyilatkozatok alapján állította, hogy a rendőrség teljes mértékben a tőle elvárható módon járt el a felperes terhességének ismeretében, nem merült fel olyan ok, amely az orvosi vizsgálat elvégzésére indokot adott volna.

Az ítélet kiegészítésével kapcsolatosan külön kiemelte, hogy a bíróság lényegében megváltoztatta az ítélet rendelkező részében foglaltakat, ezzel lényeges eljárási szabályt vétett. Álláspontja szerint a Pp. 225.§ (6) bekezdésében foglalt, az ítélet kiegészítésének törvényi feltétele az adott esetben nem állt fenn.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az ítélet

kiegészítésére egy adminisztratív hiba miatt került sor a Pp. 225.§ (6) bekezdése alapján, mellyel lényeges eljárási szabálysértés nem valósult meg. Elfogadta, hogy az ítélet tényállása pontatlanságokat tartalmaz, azonban azokat nem tartotta az ügy érdemi elbírálására kihatással lévőnek. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes az előállító-helyiség és a mosdó fizikai állapotával kapcsolatosan a tényfeltárást elmulasztotta, és a határozatában általánosságokra hivatkozva bírálta el a felperes panaszát. A ruházat átvizsgálásával kapcsolatban arra a következtetésre jutott, hogy nem túlzás és nem absztrakt az a feltételezés, hogy egy folyosó beugró részén elvégzett ruházat-átvizsgálás nem tekinthető törvényesnek és elfogadhatónak. Az orvosi ellátás szükségességével kapcsolatosan egyetértett a bírósággal abban, hogy a felperes állapota, előrehaladott terhessége volt az a tény, amely alapot kellett volna, hogy adjon az orvosi ellátás igénybevételére.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

Az alperes felülvizsgálati kérelme az eljárási kifogás tekintetében alapos, az anyagi kifogások tekintetében kisebb részben alapos.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem kapcsán elsődlegesen az ítélet kiegészítése miatti eljárási kifogással foglalkozott. Ennek körében azt állapította meg az alperessel egyezően, hogy az ítélet kiegészítésének jogintézménye, a Pp. 225.§ (6) bekezdése szerinti intézkedés nem alkalmas a rendelkező rész hibáinak jelen eljárásban elvégzett korrigálására. Az ítélet hivatalbóli kiegészítésére akkor van lehetőség, ha a bíróság olyan kérdésről nem rendelkezett, amelyről jogszabály alapján köteles lett volna határozni. Az ítéleti döntés kereseti kérelemhez igazítása, és ez okból lényegében a rendelkező rész módosítása e körbe nem tartozik.

Az ítélet érdemét érintően a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tényállást helyesen állapította meg, még akkor is ha ítélete néhány helyen - az alperes által jelzett módon - pontosításra szorul. Az elsőfokú bíróság az alperesi határozat keresettel érintett rendelkezéseit kellő alapossággal vizsgálta, megállapításaival a Kúria - a felülvizsgálati kérelem kereteit is figyelembe véve - nagyobb részt egyet értett.

A peres felek felülvizsgálati kérelemmel nem támadták az ítéletnek az előállítás időpontja és az élelmezés körében benyújtott panaszt elutasító határozati rendelkezésekkel szemben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezéseit, így azok nem voltak a felülvizsgálat tárgyai. A kereseti kérelem e körben történő elutasítását a Kúria tényként kezelte.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes ruházatának átvizsgálásával kapcsolatos kifogásait érdemben helyesen bírálta el és okszerű, logikus indokát adta döntésének.

Az Alkotmány 54.§-a, a Rtv. 2.§ (1) bekezdése, 17.§ (1) bekezdése, 31.§ (1)-(2) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 51.§ (3) bekezdése alapján a ruházat átvizsgálása során tiszteletben kell tartani az emberi méltóságot. Ezen alapelv érvényesülését minden esetben az ügy egyedi körülményei alapján lehet vizsgálni. A rendőrségi előállítás során végzett ruházat átvizsgálásnak nincsenek részletes szabályai, azt sem a Rtv., sem a Szolgálati Szabályzat nem írja elő, hogy pontosan hol kell elvégezni. Az azonban iránymutató, hogy milyen alapelvet kell érvényre juttatni. Az emberi méltóság tiszteletben tartása feltételezi az egyénre, a személy egyedi körülményeire tekintettel lévő intézkedés elvégzését. Ez okból nem felel meg a törvényi követelményeknek, ha a várandós személy ruházatát, a felső ruházat eltávolítása mellett nem egy zárt helyiségben, hanem egy, a folyosó beugrójában végzik el. Az állapota folytán egyébként is jelentős egyéni érzékenységgel bíró felperes okkal érezhette kiszolgáltatottnak magát, megalázónak az eljárást, és indokoltan tette kifogás tárgyává ezt az elintézési módot.

Az elsőfokú bíróság okszerűen tekintette alaposnak az orvosi ellenőrzés elmaradása miatti felperesi kifogást. E körben helyesen mutatott rá arra, hogy a Rtv. 2.§ (1) bekezdése, 17.§ (1) bekezdése, 18.§ (2) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 51.§ (3) bekezdése alapján nem az egyéni megítélés, az egyéni igény, hanem a nyilvánvalóan észlelhető egészségügyi állapot alapján dönthető el, hogy az orvosi vizsgálat szükséges. A felperes esetében nyilvánvalóan észlelhető volt a terhesség előrehaladott állapota, általánosan ismert az is, hogy az előállítás egy stressz helyzetet jelent, amely a várandóságot, az állapotos személy egészségi állapotát negatívan befolyásolhatja. A gondos, az élethez, testi épséghez való jogot, és a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzését érvényre juttató eljárásban e nyilvánvaló tények alapján nem maradhatott volna el a fogda orvos vizsgálata.

A Kúria egyet értett az alperessel abban, hogy az előállító helyiség és a mosdó fizikai állapotával kapcsolatosan az elsőfokú bíróság a határozat teljes indokolását nem értékelte. Bár ténylegesen tartalmazza a határozat a 20. oldal 3. bekezdés első mondatában, hogy a körülmények pontos feltárása az eltelt idő miatt nem végezhető el, az alperes emellett az egyéb bizonyítékok értékelését is bemutatta. Utalt az alperes a bizonyítási eljárás adataira (tanúk nyilatkozataira, a fogdakönyv adataira), a napi egyszeri takarítás meglétére, továbbá az abból levont következtetésére, arra, hogy a két helyiség állapota megfelelő

volt.

A Kúria álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján a hatósági határozatban tett megállapítások megalapozottak és a levont következtetés nem törvénysértő. Kétségtelen tény, hogy a kifogásolt higiénias állapotok pár nap, de főleg hosszabb idő elteltével sem rekonstruálhatók. Így a helyiségek fizikai állapotának pontos feltárása nem lehetséges. Az alperes a panasz kivizsgálása kapcsán kihallgatta azokat a személyeket, akik bármilyen információval rendelkeztek a helyiségek állapotát illetően, továbbá megtekintette azokat az iratokat, amelyek erről adatot hordoztak. A beszerzett bizonyítékok a megállapítás megtételére alkalmasak voltak, a kifogást nem támasztották alá. Ezért a Kúria a felperes e körben előterjesztett kereseti kérelmét alaptalannak találta, figyelemmel arra is, hogy a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét az alperes teljesítette, e körben mulasztás nem terhelte, így a felperes eljárási kifogása alaptalan.

A Kúria - tekintettel arra, hogy az ítélet kiegészítésére vonatkozó szabályokat az elsőfokú bíróság megsértette - a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján, ugyanakkor nem volt szükség új peres eljárás és új bírósági határozat hozatalának elrendelésére, figyelemmel arra, hogy a döntéshozatalhoz szükséges adatok rendelkezésre álltak, az elsőfokú bíróság valamennyi, a per elbírálása szempontjából releváns kérdésben határozott, így azok érdemi felülvizsgálatára sor kerülhetett.

A Kúria figyelembe vette, hogy nincs megváltoztatási jogköre, azaz az alperesi határozatot még részben sem változtathatja meg, ezért a megtett megállapítások mellett új eljárás elrendeléséről kellett döntenie. A Kúria a döntéshozatal során értékelte azt is, hogy az alperesi határozatnak jól elkülöníthető részei voltak, hiszen több intézkedést, több körülményt érintett a felperesi panasz, az alperes ezekre adott határozati válaszokat, e felosztást a bíróság is követte.

A fentiekben kifejtettek szerint a felperes keresete két kérdés (ruházat átvizsgálás, orvosi ellenőrzés) tekintetében volt megalapozott, egyéb kérdésekben (előállítás időpontja, előállító helyiség és mosdó fizikai állapota, élelmezés) a felperesi panasz elutasítása törvényes volt - ahogy erre a jogerős ítélet is utalt -, ezért a felperes keresetét részben el kellett utasítani a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján, míg két kérdés tekintetében az eljárást az alperesnek meg kell ismételni, és a Kúria által megállapított tények alapján kell az alperesnek döntenie a két kérdést érintő panaszról.

A felperes részleges pernyertességére, és arra figyelemmel, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme részben alapos volt, a Kúria a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy a peres felek a költségeiket mind az elsőfokú, mind a felülvizsgálati eljárásban maguk viselik.

A részleges pernyertességre figyelemmel rendelkezett úgy a Kúria, hogy a felperes viseli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 13.§ (2) bekezdése alapján a kereseti és a felülvizsgálati illeték felét, míg a fennmaradó kereseti és felülvizsgálati illetéket az állam viseli az IM rendelet 14.§-a alapján az alperes teljes személyes illetékmentessége [1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pont] miatt. A kereseti és a felülvizsgálati illeték mértékét a Kúria az Itv. 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2013. november 13.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Surányi József s.k. bíró